

[Landbrugsministeren.]

den. Ejendomsskattelettelse, som Lovforslaget ogsaa indeholder Bestemmelse om — nemlig en Fritagelse for at betale det sidste halve Aars Amtsskatter — fradrages i Krisehjælpen.

Den sidste Bestemmelse, jeg har omtalt, gælder for Landet Nord for Kongeaaen, men for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende er der foreslaaet særlige Bestemmelser, fordi Amtsskatten i Sønderjylland betales paa en helt anden Maade end i den øvrige Del af Landet. Den Lettelse, der gives de sønderjydske Landsdele, er lidt større end den, der gives det øvrige Land. Det er overordentlig vanskeligt for ikke at sige umuligt at følge nøjagtig de samme Retningslinier i Sønderjylland som i den øvrige Del af Landet, men man har været enig om, at Lettelsen for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende i hvert Fald ikke burde være mindre, og under Hensyn hertil er Bestemmelsen i § 4, 2det Stykke, formuleret, som den er.

Ved § 5 bemyndiges Indenrigsministeren til — udover det paa Finansloven for 1932—33 under § 14 Konto XIII opførte Beløb — at anvende yderligere indtil 2 Mill. Kr. til Støtte for Kommuner, for hvilke der maatte opstaa særlige Vanskeligheder i indværende Regnskabsaar. Denne Bestemmelse gælder alle Kommuner, hvorimod Bestemmelsen i § 6, ved hvilken der stilles et Beløb af 7 Mill. Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Fordeling til Sognekommunerne, ikke gælder for alle Kommuner, heller ikke alle Sognekommuner, idet Indenrigsministeren bemyndiges til at undtage de Kommuner, som ikke kan siges at være Landkommuner; de er det vel formelt, men i Virkeligheden er de Købstadkommuner uden Købstadrettigheder. Meningen er nemlig, at disse 7 Mill. Kr. fortrinsvis skal anvendes til Fordeling til de egentlige Landkommuner, saa at der derigennem kan gives Landboerne en Lettelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Landsting.

Statsministeren (Stævning): For nogle Maaneder siden blev der i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Forlængelse af Krisehjælpen for Landbrugere og om Forlængelse af den Krisehjælp til arbejdsløse, der har været gældende siden Oktober Maaned forrige Aar, og samtidig blev der fremsat Forslag angaaende Dækning af de Udgifter, som disse Love maatte medføre. Det er nu lykkedes ved de Forhandlinger,

der gennem længere Tid har været ført i Folketinget, at naa til Enighed dels om de Lovforslag, som det høje Landsting allerede har vedtaget angaaende de arbejdsløse, dels om det af Landbrugsministeren fremsatte Lovforslag om Forlængelse af Krisehjælpen for Landbrugere. Jeg skal nu tillade mig at anbefale det under Punkt 2 paa Dagsordenen opførte Lovforslag om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere og Ejere af mindre Fragtskibe. Et Forslag angaaende Fiskerne blev fremsat i Folketinget sammen med de tidligere nævnte Lovforslag, og der var i og for sig Enighed om Ønskeligheden af at hjælpe Fiskerne, men paa det Tidspunkt da Forhandlingerne — i Marts Maaned var det vel — gik i Staa, var det ikke muligt at gennemføre denne Foranstaltning, naar der ikke samtidig tilvejebragtes den fornødne Dækning for op mod 1 Mill. Kr., som det drejede sig om. Nu er hele Sagen altsaa bragt til Afslutning, og jeg kan udtale min Glæde over, at det ogsaa er lykkedes at naa til Enighed om denne Hjelpeforanstaltning for vanskeligt stillede Fiskere, og kan yde min Tilslutning til den Betragtning, at efterhaanden som Tiden er gaaet, er ogsaa talrige af de smaa Sejlskibsejere, som sejler i Fragtfart, blevet uhyre vanskeligt stillet, al den Stund Fragten svigter.

For Fiskerne gælder det, at disse Kriseaar, navnlig det sidste Aar, har været i høj Grad vanskelige. Tilbagegangen har navnlig vist sig med Hensyn til Priserne, hvilket er meget forklarligt, eftersom Priserne paa Landbrugsprodukter har været saa langt nede, at disse naturligt kommer til at øve en vis konkurrerende Indflydelse paa Fiskeriets Priser. Man maatte under disse Forhold, hvor Indtægterne er gaaet meget tilbage, frygte, at Evnen til at anskaffe Redskaber til de forskellige Aarstiders vigtige Fiskeri vilde svigte, ligesom det ogsaa var bekendt, at et betragteligt Antal af de saakaldte Partsfiskere var ramt af Arbejdsløshed paa Grund af de vanskelige Forhold. Dette søger man nu at raade Bod paa paa forskellig Maade, idet Lovforslaget stiller et Beløb af 900 000 Kr. til Raadighed til Hjælp til Fiskere og Ejere af Sejlskibe og Sejlskibe med Hjælpeomotor, der benyttes som Fragtskibe, saaledes at højst 700 000 Kr. kan anvendes som Tilskud til Anskaffelse af Fiskeredskaber og et Beløb af højst 100 000 Kr. til Understøttelse af Fiskere, der er Familieforsørgere, og som ikke ejer Baad eller Redskab, medens 100 000 Kr. kan anvendes til Støtte for Sejlskibsejere, navnlig til Dækning af Grundpræmier til